

# MATIČÁK

červen 2022





# OBSAH:

Úvodník

Loučení se základní školou – proslovy žáků IX.A

Ozdravný pobyt s lyžováním

Nové zážitky v cizí zemi (Karolina Yevstratieva z Kyjeva v V.D)

Den čarodějnic v I.B

Dějepisná olympiáda

Učíme se dějepis komiksem v V.D

Pozor na cukry ve stravě

PancakeDay ve IV.C

Aleš Hrdlička Challenge 2022

Scary Bird - Jan Rajnoch, VIII. A

Výsledky výtvarných soutěží (Požární ochrana očima dětí, Moje rodina)

Výsledky školních kol pěvecké soutěže (1. stupeň ZŠ)

Projekt Pipi Dlouhá punčocha 1. – 3. ročníků

NBA junior League

Magdalena Kovářová hraje na Pražském jaře 2022

Fejeton Adély Paukové

Výsledky sběrového týdne

Jaroslav Foglar

Redakční rada

Osvědčení – Přínos naší školy pro životní prostředí



Milí žáci,

dostalo se k vám poslední číslo Matičáku tohoto školního roku a mně nezbyvá než bilancovat právě končící školní rok. Nebudu daleko od pravdy, když napíši, že to byl rok velkých výzev, se kterými jsme se ale nakonec vypořádali velmi dobře, a to i díky vám, žákům. Na podzim pokračovala nám již dobře známá pandemie. Obešli jsme se sice bez distanční výuky, nicméně neustálé odchody do karantén byly možná ještě komplikovanější než výuka u počítače. Druhou vážnou výzvou, která ale nakonec mnohem více obohacuje nás samotné, byla nutnost poskytnout naše zázemí ukrajinským žákům. Velice si vážím vašeho přístupu a přístupu vašich vyučujících za přijetí a pomoc těmto dětem. Možná i proto si zasloužíme titul Světová škola, který by nám měl od příštího školního roku náležet. Věřím, že tento školní rok nebyl pro vás jen náročný, ale také úspěšný. Za to vám upřímně gratuluji a na celé období prázdnin vám přeji spoustu hezkých zážitků, legrace a kvalitního odpočinku bez úrazů. Těm z vás, kteří nastupujete na střední školu nebo do víceletých gymnázií také mnoho úspěchů ve vaší nové studijní cestě.

Mgr. Vladimír Matuš





Vážený pane řediteli, vážení učitelé, paní učitelky a konečně drazí spolužáci,

my všichni jsme se zde sešli, abychom se rozloučili po devíti letech, kdy většina z nás poprvé překročila práh této školy.

Pro mnohé z nás to bylo dlouhých devět let. Poprvé jsme zažili, co to je povinnost, co je to učení. Poprvé jsme se museli sami snažit. Čeká nás toho teď ještě mnohem víc, než jsme doposud zažili, a právě základní škola nám dala základy do této budoucí zkušenosti. Základní škola nám toho dala ale mnohem víc. Dala nám přátele, nepřátele, některým z nás i první lásku. Se všemi těmito lidmi jsme strávili velmi dlouhou dobu a mnohé jsme s nimi zažili a teď se máme rozdělit a každý kráčet svou vlastní cestou. Pro některé je to těžké, pro některé méně a pro některé vůbec. Jedno je ale jisté, a to, že vzpomínky nám nikdo nevezme, tak doufám, že převažují vzpomínky dobré.

A samozřejmě nesmím zapomenout poděkovat celému učitelskému sboru, který za mě v této škole tvoří lepší prostředí, než jaké jsem si mohl kdy přát. Uvědomme si, že právě učitelé jsou ti, kteří určují, jestli nás předmět nadchne, nebo se nám znechutí na celý život. Za mě tedy patří velký dík celému učitelskému sboru, hlavně tedy paním učitelkám a pánům učitelům, kteří měli naši třídu na starosti, co se týká předmětů a organizace. Děkuji, že jste to s námi vydrželi až do konce.

Teď už zbývá je popřát Vám všem hodně štěstí do budoucna. Spolužákům přeji pevnou vůli v tom, co chcete dělat, doufám, že si všichni najdeme práci, která nás bude bavit. Učitelům zas pevnou vůli v učení dnešní mladé generace, má to smysl, i když to stojí obrovské úsilí a nervy ze železa.

František Strouhal IX. A

## Proslov

Vážený pane řediteli, vážený učitelský sbore, milé spolužačky, milí spolužáci,

je to tady! Rok se s rokem sešel a nadešel ten osudový den. Den, na který jsme se mnozí těšili, den, o kterém jsme všichni věděli, že musí přijít, den, který končí naši společnou devítiletou pouť základní školou.

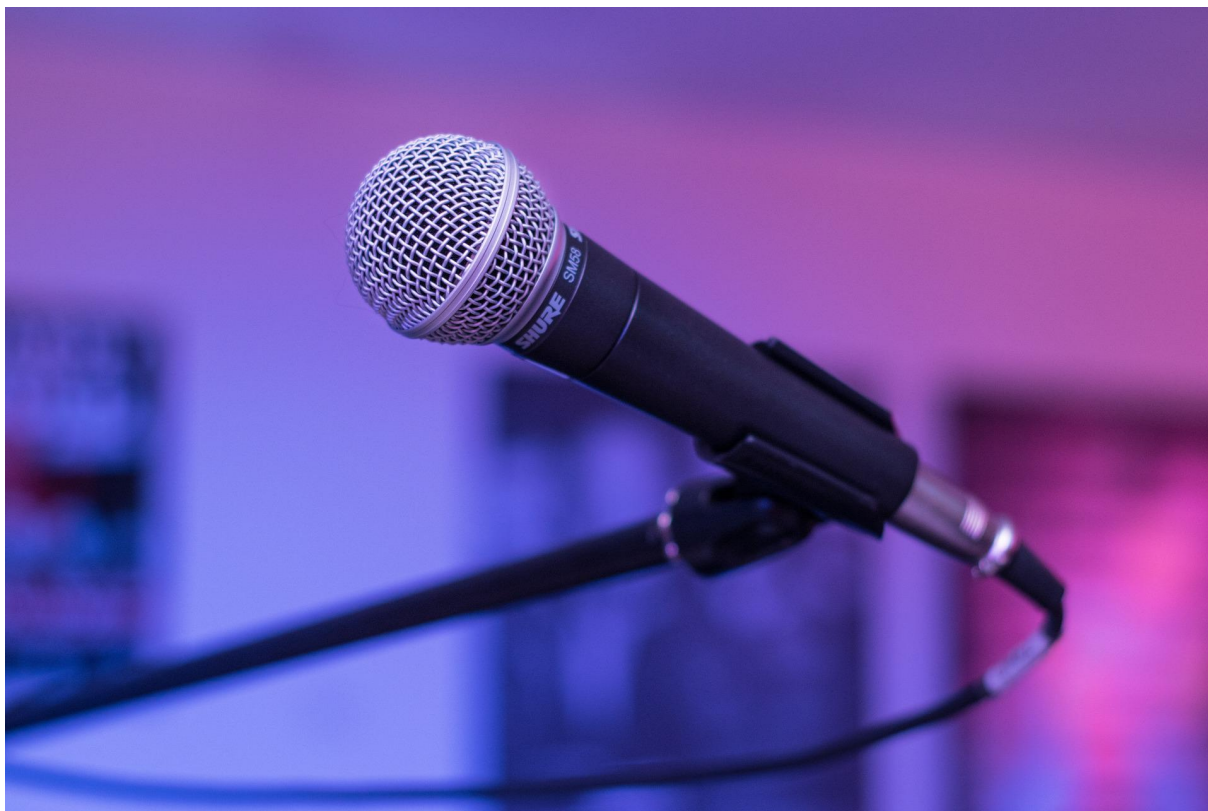
Pokud mnozí zapátráte v paměti, tak si jistě vybavíte například první den ve škole. Jakožto malí, natěšení prvňáčci jsme, ruku v ruce s našimi rodiči, rozesmátí ze školky myslíce si, že škola bude podobná zábava, vešli do budovy prvního stupně, připraveni se i nadále bavit. Ovšem postupem času a tím, jak roky přibývali, se nám úsměv začal zmenšovat a začali jsme se čím dál tím méně těšit do školy. Učitelé s námi přestávali zacházet v rukavičkách, místo toho začali utahovat šrouby tím způsobem, že jsme se občas dočkali písemky ze stejného předmětu i dvakrát týdně, museli jsme strávit mnoho času děláním různých prezentací, projektů, příprav na různá zkoušení a podobně. Já jim to osobně nemám za zlé, protože vím, že nás chtěli dostatečně připravit na střední školu.

Učení avšak nebyla jediná náplň školy. Vzhledem k tomu, že Matiční je považována za výbornou školu, tak se zde sešli lidé z různých koutů (nejen) Ostravy. Z čehož vyplývá, že jsme se nemohli znát všichni navzájem. Myslím si však, že především teď, ke konci deváté třídy, se z nás staly tři party, ve kterých nikdo nešoupe nohama v koutě. A upřímně je se čemu divit? Zažili jsme spolu momenty, kdy se nedalo nesmát, momenty, kdy jsme se cítili na pokraji našich sil, úspěšné chvíle, při nichž jsme se mohli navzájem obdivovat, inspirovat, gratulovat, oslavovat a tak dále. Většina z nás byla na dvou ozdravných pobytech, na jednom ve třetí, na druhém teď, v deváté třídě. A já věřím, že to nebude přehnané tvrzení, když řeknu, že škola se stala naším druhým domovem a naše třída naší druhou rodinou. Protože si musíte uvědomit, že když jsme měli výuku od sedmi do půl čtvrté, tak jsme ve škole strávili třetinu svého dne. Je to tak – nemusí se vám to líbit, ale nic na tom již nezměníte.

Dnes, dnes to všechno končí. Zároveň však něco nového začíná. Nastává náš přechod na střední školu, jinými slovy čistka našich kamarádů ze školy, protože již nebudete mít možnost se bavit v tak velké intenzitě jako tomu bylo doposud. Nyní je však čas na důležitou pasáž. Chtěl bych tímto, věřím ve jménu majority žáků, poděkovat panu řediteli za zodpovědné vedení této školy. Chtěl bych taktéž poděkovat našim pánům učitelům a paním učitelkám za to, že měli iniciativu nás něco naučit, dostat nás na naše vysněné střední školy, a ačkoliv to tak někdy nevypadalo, tak si Vaší práce vážíme. A následně bych chtěl ještě pogratulovat nám, neboť drtivá většina z nás prošla přijímacími zkouškami.

Na závěr mi dovolte přidat ještě svůj příspěvek. Děkuji za společných devět let, bylo mi ctí trávit s vámi čas. Přeji vám všem mnoho štěstí a úspěchu do vašich životů. Děkuji za pozornost, mějte se krásně a pamatujte - nebojte se udělat první krok kupředu, protože vám může od základu změnit život.

Jakub Ondruš, IX. A



## Loučení se základní školou

Vážený pane řediteli, vážený učitelský sbore, milí žáci a všichni, kteří jste zde přítomní, právě dnes je ten den, kdy jsme tady naposledy, a kdy ukončujeme své studium na základní škole. Doposud jsme byli žáci 9. A od září ale nastupujeme s novým štítem na své nové střední školy, které jsme si sami vybrali a na které jsme složili přijímací zkoušky. Pro mnohé z nás je tento den smutným, ale tak to v životě zkrátka chodí. Něco musí skončit, aby něco nového mohlo začít.

Všichni si pamatujeme, jak jsme jako malí prvňáčci nastoupili do první třídy, učili se společně psát, počítat ale i číst. Postupem času jsme přešli na druhý stupeň. Někteří zůstali s námi, ale někteří se rozhodli jít jiným směrem. Na druhém stupni nás spojili a my vytvořili naši školní rodinu, ke které se ale i v průběhu dalších čtyř let přidali noví členové. Jeli jsme na náš první výlet na adapták a tam jsme se všichni dali do řeči a pořádně poznali.

Dovoluji si říct, že nám tahle škola dala mnoho zkušeností a především zážitků.

Naše velké díky patří našim paním učitelkám a učitelům, kteří s námi měli pevné nervy při učení. Prošli s námi naši etapu života na základce a něco nás každý z nich naučil. Nebylo to s námi lehké. My víme, ale i přes naše nálady a drzosti jste to s námi zvládli.

Ovšem, speciální poděkování patří naší paní učitelce Černé a paní učitelce Krupové. Právě ony byly těmi, které nám pomáhaly v nejtěžších chvílích na škole. Pomáhaly nám s perfektní přípravou na přijímací zkoušky jak po psychické stránce, tak hlavně v té praktické. Naučily nás toho opravdu hodně a právě od nich si toho odneseme nejvíce. Jejich hodiny byly mnohdy vtipné, zábavné ale i vážné a náročné. Byly to hodiny výjimečné, upřímné a každá hodina nám něco dala. Někdy nějaké poučení do života a někdy zase z učiva. Děkujeme Vám za Vaši ochotu, kterou jste nám věnovaly, a mnohdy nebyla ve Vaší náplni práce, ale byla to čistě Vaše osobní pomoc. Tohle je důkaz, že ne dobří, ale správní a důvěřiví učitelé existují.

Myslím si, že každý z nás si ještě na začátku školního roku říkal, kolik máme času do konce. Ale není to tak. Uteklo to doslova jako voda a dneska tady s poděkováním a pokorou sedíme a užíváme si poslední minuty našeho posledního zvonění.

Naše cesty se brzy rozdělí a už se nikdy nemusí setkat. Doufáme, že na nás budete v dobrém vzpomínat a že když za vámi někdy přijdeme zeptat se, jak se máte, tak že nás už nevynesete v zubech, jako když jsme seděli ve školních lavicích.

Vážený pane řediteli, učitelský sbore a všichni přítomní, my žáci, dnes ukončující základní školu, Vám za Vaše porozumění, ochotu, trpělivost, lidský přístup a znalosti, které jste do našeho života vložili, ještě jednou a už naposledy děkujeme.

Magdaléna Kořínková, IX. A





Milí spolužáci, vážení učitelé,

dnes zde stojíme za účelem rozloučit se s žáky posledních ročníků naší základní školy. Mnozí z nás tento den odpočítávali v kalendáři už několik měsíců předem. Já mezi tyto lidi patřila také, ale postupem času jsem si uvědomila, že za vstupními dveřmi této budovy se ukrývají jedny z nejhezčích vzpomínek na dětství. Na této škole jsme spolu strávili pěkných devět let, a to už je nějaká doba. Každý máme na základní školu jak pěkné, tak nepříjemné vzpomínky, ale myslím, že ty hezké mnohonásobně převažují. Nastoupili jsme jako malé šestileté děti a vycházíme jako patnáctiletí téměř vyspělí dospěláci. Ať už jsme kolikrát nadávali na školu, učení a učitele, odnášíme si odtud plno užitečných rad a věcí, které budeme později praktikovat během života. Také jsme si tu vytvořili plno přátelských a někdy i silnějších vazeb.

Patříme mezi ten ročník, kterého se ve vysoké míře dotkl problém ohledně pandemie, a tak jsme téměř rok strávili doma bez jakéhokoliv kontaktu a učili se přes počítač. Zároveň jsme ale mohli nahlédnout do domácností našich vyučujících a poznat rodinu nebo domácí mazlíčky. Toto období bylo velmi těžké, ale byla to pro nás pro všechny životní lekce.

Některé naše školní výlety byly naprosto legendární a vznikly z toho momentky, které si připomínáme doteď. Ať už Lysá hora, Čeladná nebo pobyt v Jeseníkách. Všechny tyto akce byly pro většinu z nás stmelující a jsme za ně vděční. Jako normální zdraví žáci jsme si i rádi zazlobili, sem tam udělali tahák nebo jsme porušili školní řád. Tohle vše ale k základní škole patří. Časté vyrušování v hodinách, chození po škole v botách a bundách, chození pozdě do vyučování, anebo drzé odmlouvání učitelům. Každý jsme si minimálně jedno z tohoto zažili. A také na našem závěrečném pobytě v listopadu 2021 se to s námi nedalo vydržet, ale i tak to všichni zvládli na jedničku.

Všem našim vyučujícím dlužíme jedno velké DĚKUJEME. Paní učitelce Krupové, za pohotový nástup na pozici naší nové matikářky a hlavně za pilné a soustavné drilování učiva na přijímací zkoušky. Paní učitelce Černé za převzetí a převychování naší třídy od sedmého ročníku, za výbornou přípravu na přijímací zkoušky, za její pěkný přístup k nám a za to, že nám neoficiálně dělala celé tři roky naší třídní učitelku. A poslední poděkování patří naší třídní paní učitelce Krčkové, za převzetí naší třídy na poslední rok školy, za postarání se o nás a za organizaci a vymýšlení našich výletů.

A v neposlední řadě to největší DĚKUJEME, patří všem deváťákům, za to, že tvořili tak pěkný kolektiv, a i přes nějaká období jsme se zvládli udržet pospolu jako jeden společný ročník.

Myslím, že jak zde dnes všichni stojíme, natěšení na prázdniny a později i střední školy, je tu stále něco, co nás hluboko v srdci s touto školou spojuje. Doufám, že se nám všem bude nadále v životě dařit a dosáhneme toho, čeho jsme jako malí prvňáci s nástupem na tuto školu chtěli dosáhnout.

Adéla Nováková, IX. A





## Počasí na přání

Krásné a slunečné počasí si objednali žáci 7. ročníků na svůj vytoužený ozdravný pobyt s lyžováním. Od 13. do 26. 3. 2022 si plnými doušky užívali krásné přírody a čistého vzduchu v okolí Malé Morávky a Karlova pod Pradědem. Po celých 14 dní jim sluníčko dodávalo dobrou náladu nejen k úžasnému lyžování v nedalekém Ski areálu, ale také k dlouhým procházkám probouzející se přírodou, společným venkovním hrám a aktivitám, které podporovaly vzájemnou spolupráci, upevňovaly třídní kolektivy a nechaly vzniknout novým přátelstvím.

V průběhu pobytu si žáci buď prohlubovali své lyžařské dovednosti, nebo se na lyže postavili úplně poprvé a nutno podotknout, že mnozí začátečníci lyžování naprosto propadli. Druhý týden byl zaměřen na poznávání okolních památek, objevování krásných přírodních zákoutí, společné túry v nezaměnitelném prostředí podhůří Jeseníků. Žáci navštívili Karlovu Studánku, rozhlednu v Nové Vsi, zámek Bruntál, kde se seznámili s místní historií a také si prošli komentovanou výstavu Řemeslo na Bruntálsku.

Mgr. Jana Černá









V čísle 17/2022 časopisu **Vlasta** jsem našla článek "**Nové začátky v cizí zemi**", který mě velmi potěšil, protože mám ve své páté třídě novou žákyni Karolinu Yevstratieva z Kyjeva, o které se mimo jiné píše.

Se souhlasem paní šéfredaktorky Aleny Němečkové mohu zveřejnit článek a podělit se o jeho znění i s čtenáři našeho Matičáku.

Pozoruji, že se s námi ve třídě Karolinka cítí dobře. Ve výuce se snaží a kolektiv ji přijal velmi vstřícně. Mám radost...

Mgr. Sylva Kristiánová





# Nový život,

Děni na Ukrajině sledují hrdinky tohoto článku už z bezpečí. Za sebou mají vyčerpávající cestu a před sebou nelehký život, protože doma toho hodně ztratily. Naděje jim ale zůstává. I díky lidem, kteří v Česku ukrajinským ženám a dětem pomáhají. Čtyři příběhy o lidskosti, která nás může vzájemně posílit.

## 1. PŘÍBĚH

### Ksjuša a Sýkorovi

**ODJELA ZA LEPŠÍ BUDOUCNOSTÍ, NOVÝ DOMOV NAŠLA U RODINY V OSTRAVĚ.** TEXT HANA HALFAROVÁ

Jako matka mám největší strach o svou dceru. Pryč z Ukrajiny mě hnalo jediné – dostat Karolinu do bezpečí a zajistit jí život v míru. Díkybohu jsme našly úžasnou rodinu. Ksjuša Evstratieva se přes stůl podívá na svou jedenáctiletou dceru a pak hned na Dominiku Sýkorovou, která drží v náručí čerstvě probuzeného synka. Vděčnost a pochopení. Že jim Sýkorovi poskytnou bydlení, věděla Ksjuša už ve chvíli, kdy s dcerou opouštěly ostřeľovaný Kyjev. „Byla to jasná volba. Raději odjet do zahraničí než čekat v krytu,“ vzpomíná na první dny války.

#### Šťastná náhoda

Jejich cesta do bezpečí trvala přes dva týdny, první noc v rodinném domě nedaleko centra Ostravy strávily až čtrnáctého března. „I můj bývalý manžel, profesionální voják, říkal, že invaze po pár dnech skončí, ať neodjíždíme.“ Naštěstí ho neposlechla. Když nad Kyjevem začaly létat rakety, odjely s Karolinou nejprve za město na venkov, ale ani tam už nebylo bezpečno. Na pár dní se ještě vrátily do města, kde se mezitím situace trochu zklidnila. Ksjuše už bylo ale jasné, že ruská invaze nekončí, ba naopak. Na internetu začala hledat nabídky ubytování v zahraničí – Sýkorovy objevila jako první: „Neskutečná náhoda!“





# nová země

Sbalily se narychlo, každá jeden malý kufr. Předem viděla videa, jak lidé v panice vyhazují zavazadla z vlaku, aby se tam vůbec vešli. Přesně tak to na nádraží v Kyjevě vypadalo. „Jen tu deku jsem měla vzít. Ve vlaku do Lvova se netopilo, cestou jsme promrzly.“ Ve Lvově měly zůstat u kamarádky, Karolina tam mohla začít chodit do školy. Ve městě byl klid, ale před „bouří“... Třetí den začali ruští vojáci ostřelovat nedalekou vojenskou základnu. „Jako bych večer měla předtuchu. Zabalila jsem nám všechny věci a nad ránem jsme už slyšely zvuk raket, poznám ho všude.“ Na polsko-ukrajinskou hranici dojezdy taxíkem, dál pak putovaly do Krakova a odtud už vlakem do Ostravy.

## Pohádka s dobrým koncem

Dominika a Petr Sýkorovi sledují dění na Ukrajině od samého počátku války. Bez rozmýšlení se rozhodli pomoci tím, že Petr rychle dokončí byt v patře jejich domu, aby v něm mohli ubytovat uprchlíky. „Asi před čtyřmi lety jsme začali pravidelně pomáhat českým samoživitelkám. Pomoc ukrajinským ženám a dětem pro nás byla dalším, úplně přirozeným krokem“, vysvětluje Dominika. S nejmladším chlapečkem je na mateřské, prostřední syn a nejstarší, šestiletá dcera jsou teď zrovna ve školce.

„Dětem jsme celou situaci vysvětlili, pomohli jsme si pohádkou o zemi, kterou napadl zlý král. Lidé se tam už necítí bezpečně, proto utíkají i k nám. Strašně se těšily, až tu s námi bude bydlet někdo z Ukrajiny,“ vzpomíná Dominika. Karolinu přijaly jako starší sestru, tráví spolu celé hodiny, doplňuje svou ženu Petr, herec a jeden z ředitelů Shakespeareovských slavností v Ostravě. Mezitím Karolina přináší ke stolu své medaile z gymnastiky, které si s sebou přivezla na památku. A pak ještě záložní knížku. „Už bych zase chtěla chodit do školy. Se spolužáky jsem v kontaktu, skoro všichni z Kyjeva odjeli. Nikdo neví, co bude dál. Ale tady je mi dobře, nebojím se tu.“ Pár týdnů po našem setkání Karolina nastoupila do ostravské školy, v páté třídě je zatím jediná Ukrajinka. „Je skvělé, jak

ji děti vzaly ‚pod křídla‘. Dokonce se jí Ksjuša nemohla po prvním vyučování hned dovolat. Telefon jí pak zvedla a prý ‚Co se děje, mami? My se procházíme s holkami v parku!‘,“ vypráví mi později do telefonu Petr.

## Být součástí

S Ksjušou jsem se seznámila v ostravském centru humanitární pomoci Moment ČR, kam začala docházet jako dobrovolnice záhy po svém příjezdu. Na recepci sděluje rusky nebo ukrajinsky dalším uprchlíkům, jak to tam funguje, nebo třídí potřebné věci. Potkávají se tam pravidelně s ukrajinskou dobrovolnicí Irynou Kokyovou, která žije v Česku už přes dvacet let. Právě ona nám tlumočí Ksjušiny zážitky a také jí pomáhá s hledáním již placené práce. Bariérou jsou zatím jazyky, šestatřicetiletá Ksjuša se už učí česky a anglicky. V Kyjevě pracovala jako chůva, asistentka dítěte s autismem i fitness instruktorka. „Je velice samostatná a schopná, socializaci zvládá skvěle. Nemám pocit, že by tu byla ztracená. Možná je to i tím, že

je samoživitelkou a je zvyklá se o sebe a dceru postarat sama. Ale ví, že má naši podporu a se vším jí rádi pomůžeme,“ dodává Petr.

A jaké je jejich soužití? Ve velkém domě z roku 1847, který je nejstarší v Ostravě spojený s hornickou historií, mají obě rodiny své soukromí. „Hned na začátku jsme jim řekli, ať se do ničeho nenuť a jsou hlavně v klidu a svobodě. Zatím jsme nemuseli nastavovat žádná pravidla. Naše soužití není náročné. Náročný je náš život se třemi malými dětmi,“ směje se Dominika, profesí tanečnice. Když rodiče trojlístek uloží, je už pozdní večer – Ksjuša s Karolinou tou dobou nahoře v patře většinou odpočívají nebo dlouze telefonují domů, kde zůstala jejich rodina. „Svými rytmy se trochu mýjíme. Už jsme se ale domluvili, že si vždy jednou týdně sedneme a probereme, co je další týden potřeba, kam je doprovodit... Třeba k registraci na jazykový kurz pro Karolinku,“ dodává.

Společné chvíle jsou v časově náročném období zatím vzácné, o to cennější. A váží si jich i širší rodina, do níž se Sýkorovi snaží

matku s dcerou vtáhnout.

„Ksjuša už nám několikrát vařila, ukrajinský boršč byl prý vynikající. Uvařila ho, když nám rodiče hlídali děti. Byli nadšení,“ těší Dominiku i Petra. Shodují se, že je důležité zapojit Evstratievy do běžného života rodiny, seznámit je i se sousedy, kolegy, přáteli... Protože všechny Ksjušiny kroky směřují k tomu zůstat v Česku: „Jsme v bezpečí a je nám tu dobře. Nelituju, že jsme odjely. Už nechci žít ve strachu.“



Na společné fotce chybějí Sýkorovic starší děti, které byly tou dobou ještě v mateřské škole. Ksjuša s Karolinou jsou v bílých mikinách.





## Den čarodějnic v I.B

V pátek 29. dubna 2022 jsme měli projektový den Den čarodějnic napříč předměty. Nejdříve jsme měli módní přehlídku v kostýmech, pak jsme se v komunitním kruhu představili čarodějnickými jmény, počítali jsme slovní úlohy s čarodějnickou tematikou, vařili lektvary podle kouzelných receptů. Při čtení jsme vybírali vhodná slova z nabídky a zapisovali je do vět. V tělesné výchově jsme na košťátech překonávali překážkovou dráhu a skládali řidičský průkaz na koště. Také jsme ve výtvarné výchově malovali čarodějnice a rozloučili jsme se novou písničkou „Čarodějka na dvorku“. Celý den jsme si užili spousty legrace a nejvíce nás bavilo být převlečení za čaroděje a čarodějnice.

Žáci I. B a třídní učitelka Mgr. Olga Maturová









# Dějepisná olympiáda 2021/2022

Naše škola se již tradičně zúčastnila dějepisné olympiády. Letos se naši devátáci zaměřili na téma **Šlechta v proměnách času**. Účast z 9. ročníků byla hojná. Na 1. místě se umístil **Vojtěch Matuš (IX.A)** s 52 body a na 2. místě **Jakub Ondruš (IX.A)** s 51 bodem.

Chlapci se zúčastnili okresního kola na ZŠ Mitušova v Ostravě Hrabůvce a oba se shodně umístili na 9. místě s 58 body. Oběma moc gratulujeme!

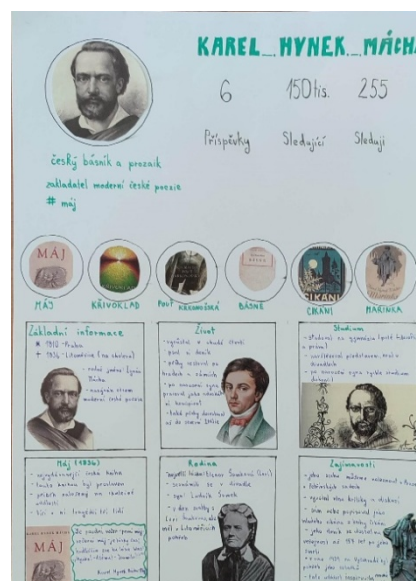
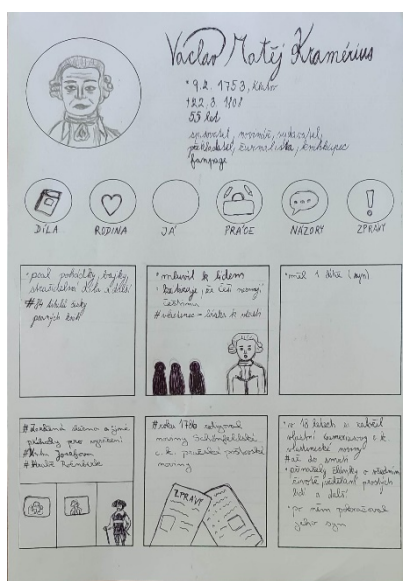
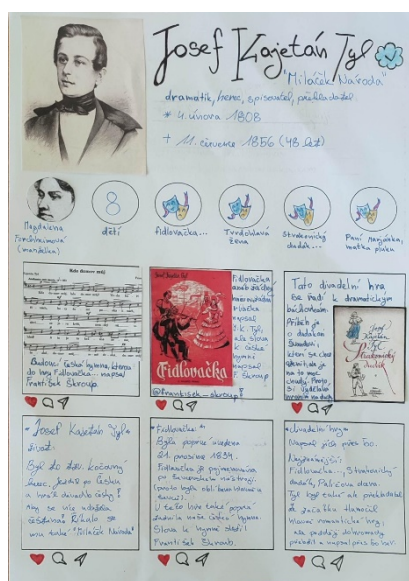
## Naše Národní obrození na instagramu!

### VIII. B

V měsíci březnu jsme v literatuře probírali národní obrození. Jistě všichni víme, že hlavním cíle obrozenců v 18./19. století bylo dostat češtinu mezi lidi a zpopularizovat ji, aby nezanikla. Což se jim naštěstí podařilo!

My jsme se v VIII. B rozhodli, že si zpopularizujeme národní obrození na našem oblíbeném instagramu a ve dvojicích jsme jim vytvořili profily, které se nám velmi povedly! Výsledky naší práce jsme si vystavili ve třídě.

Mgr. Sylvie Hasalíková





## I pátáci se rádi učí dějepis...aneb pobírali jsme 1. světovou válku

### Období zla - Zakopová válka



Vojáci z rakouských vojsk se připravují na boj. Jsou hrdinové, ale už teď jsou pro své rodiny hrdinové. S nadějí doufají, že se vrátí ke svým rodinám a normálnímu životu, avšak jenom doukají, mužovi nemusí přežít.  
Kraté období zakopové války od roku 1914 se vojáci ani s lidmi nemazali.  
Boj se smrti.

Vojáci pro své rodiny podnikají všechno, aby je ochránili, dokonce se za svou zem postaví a proti mnohem mocnějším než jsou oni sami bojují, dokud se krev neprodíje až do pády a bloků.

„Zbraň máte?“ „Pro se velitel.“

„Ano pane!“ odpovídají vojáci.

„Helmy?“ „Máme!“

„To nejdůležitější, odrazu?“

Vojáci se derou do boje.



Vojáci umírají, křičí, vykřikují a hlas úpění jde z jedné i z druhé strany. Ti, kteří zatím přežívají, litují svých přátel, a bojují ze všech sil. Z této války přežilo jenom velmi málo lidí, mnozí utrpěli vážným zraněním. Všude zničení, píšťalky a umírající vojáci stále trpí. Ti, kteří přežili, však neví, že tato je jenom začátek.

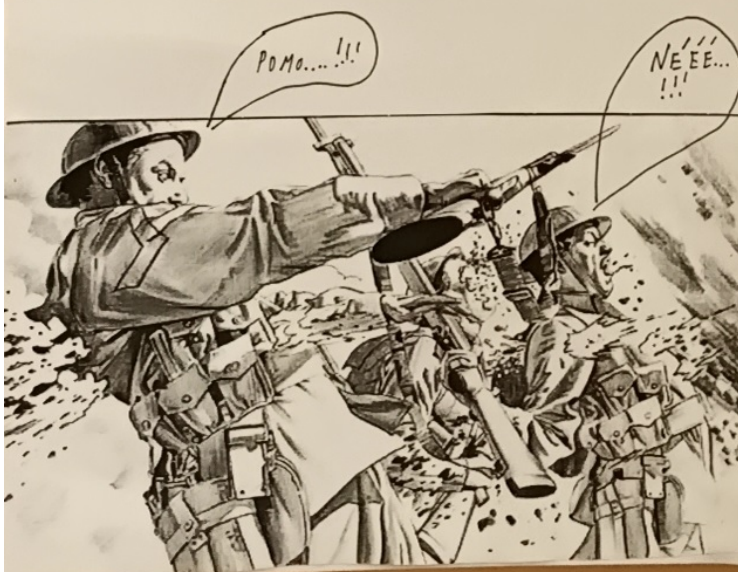




STRATEGICKY DŮLEŽITÉ VZEMÍ. A ZAČÍNÁJÍ MÍT PRVNÍ POCHYBY  
KDYŽ VIDÍ MRTVÁ TĚLA A BEZMOCNĚ SICH LITUJÍ.



PROTOŽE SI MYSLÍ, ŽE JSOU NEPORAZITELNÍ.



PŘÍMÝ STŘET VOJSK  
TROJDOHODY A TROJSPOLKV.

VOJÁCI TROJDOHODY A  
ČEŠTÍ LEGIONÁŘI JSOU  
PŘIPRAVENI NA BOJ.

VOJÁCI SI UVĚDOMUJÍ  
ŽE VÁLKA NENÍ TAKOVÁ  
JAKO SE PÍŠE V NIVINÁCH  
A NA PLAGÁTECH.  
A ZAČÍNÁJÍ MÍT STRACH.

ALE STEJNĚ JDOU BOJOVAT.

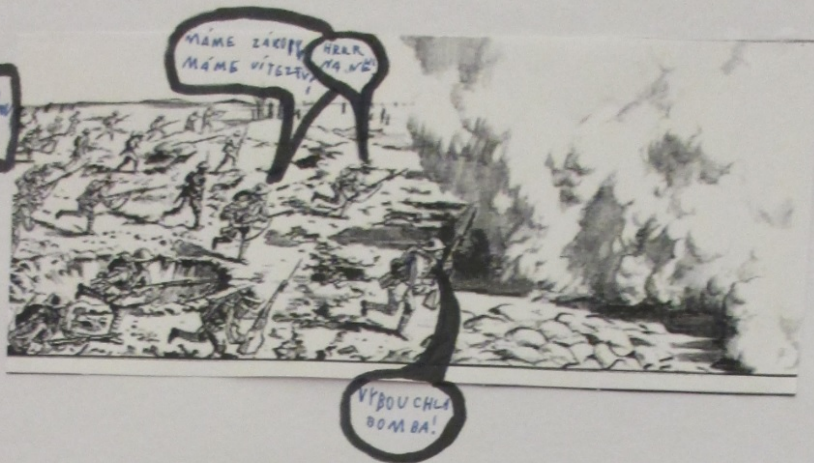
VOJSKA VE VELKÉM  
POČTU PADAJÍ A ZTRÁCÍ  
SEBEVĚDOMÍ.

VOJÁCI BYLI PROSTŘELENI  
NEBO BYLI OTRÁVENI, A  
TĚCH PÁR CO ZBYLO TAK  
ZBĚHLO.

A TI CO STÁLE BOJUJÍ  
BEZMOCNĚ KŘÍČÍ ŽE ZTRATILI  
KAMARÁDY.

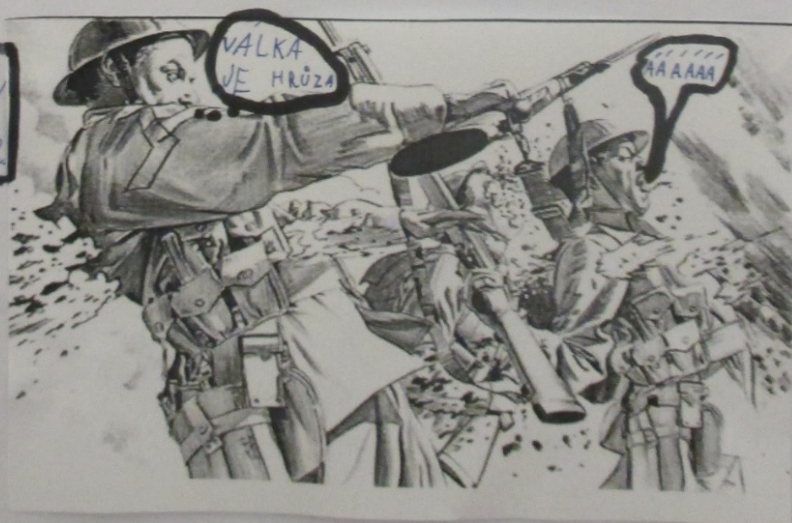


Smrtka vysledila bomba  
a das do nistky



Vojáci jsou  
připraveni na  
něk.

Kumáda dostala  
máloš kulek se  
zbraní nepřítelů





## Pozor na cukry...stravujme se zdravě!!!





# POZOR!!! NA CUKR



|  |        |         |      |
|--|--------|---------|------|
| Tuky   | <0,1 g | <0,1 g  | <1 % |
| - z toho nasycené / nasycené mastné kyseliny | <0,1 g | <0,1 g  | <1 % |
| Sacharidy                                    | 75,4 g | 14,8 g  | 3 %  |
| - z toho cukry                               | 57,5 g | 8,9 g   | 10 % |
| Bílkoviny                                    | <0,1 g | <0,1 g  | <1 % |
| Škrobny / Sacharidy                          | 2,4 g  | 0,5 g   | 1 %  |
| Sůl / Sůl                                    | 0,00 g | <0,01 g | <1 % |

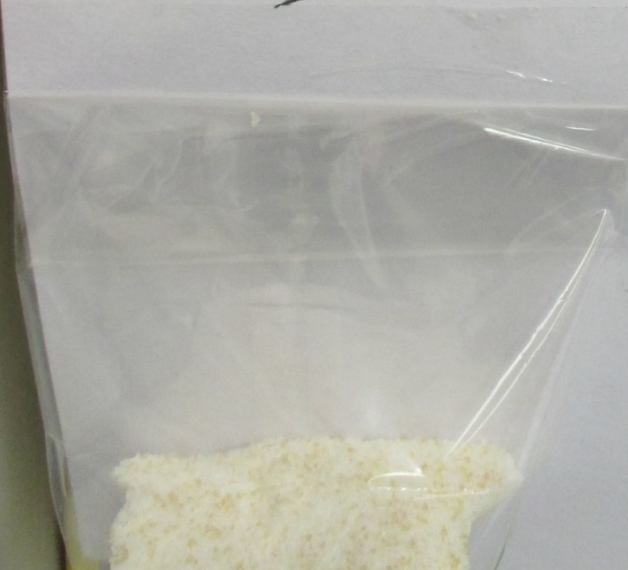
Referenční hodnoty příjmu u průměrné dospělé osoby (8400 kJ / 2000 kcal). Pokud obsahuje 5 porcí, Porce by měla být upravena pro dané množství konzumace.  
Referenční příjem průměrné dospělé osoby (8400 kJ / 2000 kcal). Pokud obsahuje 5 porcí, Porce by měla být upravena pro dané množství konzumace.

Kyselé žížalky  
576g



CUKR NE!

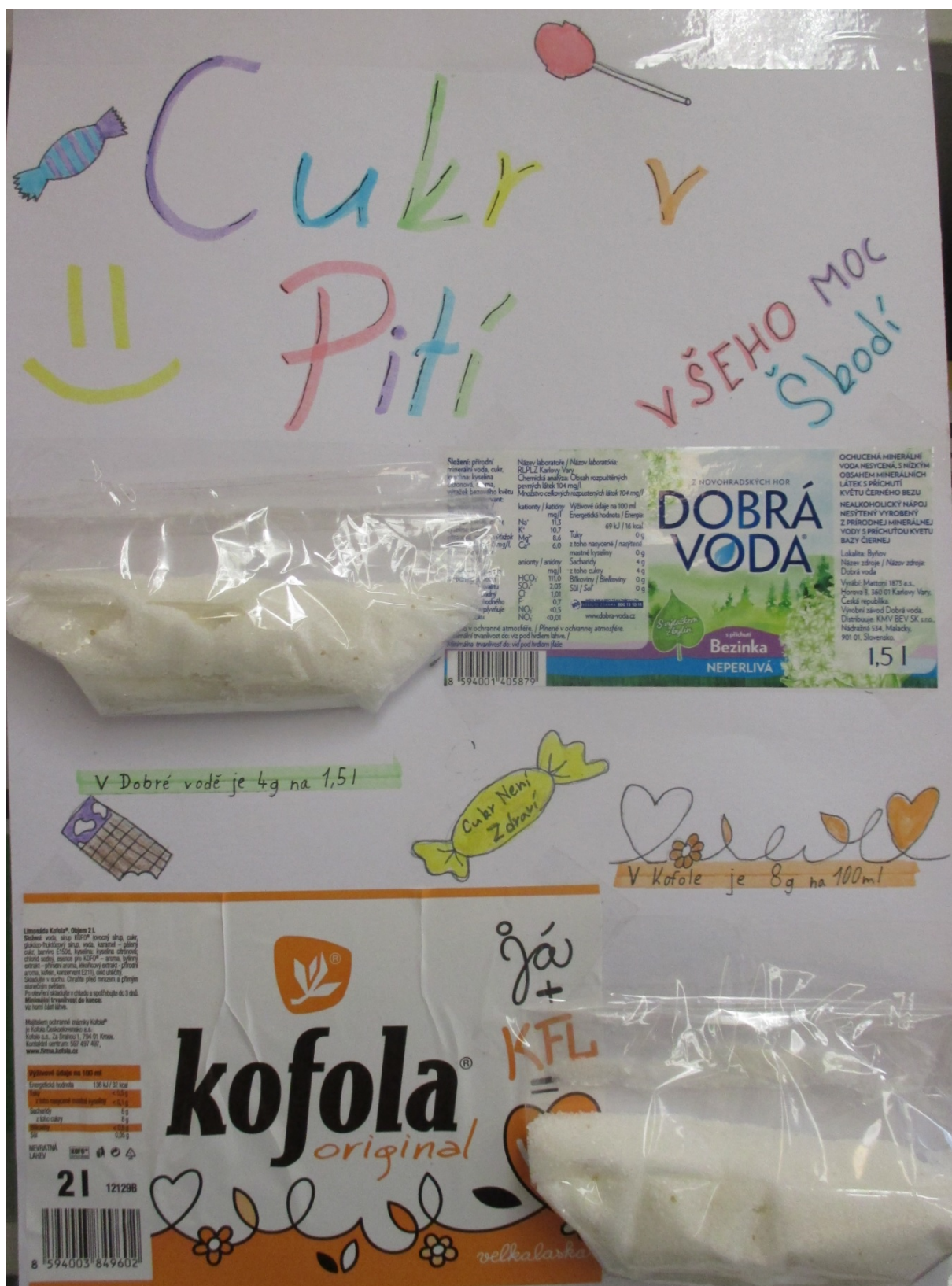
kyselé žížalky  
576g



Cukr je zdraví i  
nezdravý.  
Zdraví protože je to vně  
sacharidy a nezdraví protože  
se tím přecpáváme.

Co cukr způsobuje?  
Obezitní cukrovka.





Žáci V.D pod vedením tř. uč. Mgr. Sylva Kristiánové



## PancakeDay

V anglicky mluvících zemích se každý rok koná PancakeDay. Všechny děti, i v anglicky mluvících zemích, mají velice rády palačinky. Palačinkový den má spojitost s Velikonocemi. Po tomto dni začíná čtyřicetidenní půst. Poslední den Masopustu si člověk má dopřát sladkosti a tučná jídla. Tradičně je tento den úterým. Palačinky si dávají většinou na snídani.

Skupina žáků IV. C si udělala PancakeDay v pondělí 9. 5. 2022. Žáci si doma připravili různé druhy palačinek a v pondělní hodině proběhla ochutnávka. Všem moc chutnalo. Ochutnali jsme palačinky s marmeládou, čokoládou, cukrem i malé vdolkové palačinky.

Mgr. Lucie Svobodová



V pátek 22. 4. 2022 se tříčlenný tým žáků devátých ročníků z naší školy zúčastnil soutěže v anglickém jazyce "**Aleš Hrdlička Challenge 2022**" na ZŠ A. Hrdličky v Ostravě - Porubě. Letošní téma bylo "Sci-fi: Intergalactic cruise". Hned na samotném začátku byli všichni účastníci vřele přivítáni organizátory akce, včetně sborového zpěvu anglických skladeb. Po stručném vysvětlení programu dne se pak již jednotlivé týmy rozeběhly různými směry, aby postupně absolvovaly všechny určené workshopy. Každý soutěžní úkol byl jiný, a pokaždé šlo o prověření znalostí žáků zábavnou formou. Matičáci se do toho pustili s chutí, a tak není divu, že všechny úkoly dokončili s přehledem nejdřív. Po krátkém občerstvení pak následovala zajímavá prezentace JŠ Hello a Oxford University Press. Kolem poledne přišlo na řadu již tolik očekávané vyhlášení výsledků. A je nutno říci, že se nám letos opravdu zadařilo! V ostré konkurenci dvanácti ostravských škol se náš tým, ve složení Kateřina Jeřábková, Vojtěch Matuš a František Strouhal, umístil na krásném 2.místě.

Tímto tedy všem třem soutěžícím blahopřejeme a zároveň chceme poděkovat ZŠ A. Hrdličky za perfektně a do detailu zorganizovanou soutěž.

Mgr. Jiřina Šputová, Mgr. Jan Martinec



## SCARY BIRD

Once upon a midnight dreary,  
While I pounded, weak and weary,  
Over many a quaint and curious  
Volume of forgotten lore.

While I nodded, nearly napping,  
Suddenly there came a tapping,  
As of someone gently rapping,  
Rapping at my chamber door,

'Tis some visitor", I muttered,  
"Tapping at my chamber door,  
Only this and nothing more."

Ah, distinctly I remember,  
it was in the bleak December,  
And each separate dying ember,  
Wrought it's ghost upon the floor.

Eagerly I wished the morrow,  
Vainly I had sought to borrow  
From my books surcease of sorrow,  
Sorrow for the lost raven,

For the rare and radiant bird  
whom' the angels named raven,  
Nameless here, for evermore.

And the siken, sad uncertain  
Rustling of each purple curtain  
Thrilled me, filled me with fantastic  
Terrors never felt before.

So that now, to still the beating  
Of my heart, I stood repeating,  
'Tis some visitor entreating  
Entrance at my chamber door,

Some late visitor entreating  
Entrance at my chamber door,  
This is it, and nothing more."

Presently my soul grew stronger,  
Hesitating then no longer,  
"Sir" said I, "or ma'am, truly  
your forgiveness I implore,

But the fact is, I was napping,  
And so gently you came rapping,  
And so faintly you came tapping,  
Tapping at my chamber door,

That I scarce was sure, I heard you",  
Here I opened wide the door:  
Darkness there and nothing more.

Deep into that darkness peering,  
Long I stood there, wondering, fearing,  
Doubting, dreaming dreams no mortals  
Ever dared to dream before.

But the silence was unbroken,  
And the stillness gave no token,  
And the only word there spoken,  
Was the whispered word "Raven?"

This I whispered, and an echo  
Murmured back the word "Raven"  
Merely this and nothing more.

Back into the chamber turning,  
All my soul within' me burning,  
Soon I heard again a tapping  
Somewhat louder than before.

"Surely" said I, "surely that is  
something at my window lattice,  
Let me see then, what thereat is,  
And this mystery explore,

Let my heart be still a moment  
And this mystery explore,  
" 'Tis the wind and nothing more"

Open here I flung the shutter,  
When with many a flirt and flutter,  
In there stepped a stately Raven.

Not the least obeisance made he,  
Not a minute stopped or stayed he,  
But with mien of lord or lady,  
Perched above my chamber door

Jan Rajnoch, VIII. A



## Vyhlášení výsledků výtvarné soutěže v Hasičském muzeu města Ostravy

Že je práce hasičů náročná, tak nějak všichni tušíme. O to víc byly děti potěšeny, že si mohou v rámci slavnostního vyhlášení výsledků v okresním kole výtvarné soutěže **Požární ochrana očima dětí** převzít ceny právě v Hasičském muzeu města Ostravy, kde si mohly prohlédnout a vyzkoušet atraktivní exponáty.

Tohoto slavnostního aktu a ocenění se zúčastnily i naše dvě žákyně. **Linh Nhat Nguyen ze VII.B** a **Hana Janečková z IX.B**, která soutěžila za ZUŠ. Hana Janečková byla navíc úspěšná i v kole krajském.

Oběma děvčatům gratulujeme a přejeme mnoho dalších tvůrčích úspěchů.

Mgr.Věra Dvořáková a Mgr. Michaela Kalvodová  
vyučující výtvarné výchovy









## Vyhodnocení výtvarné soutěže Moje rodina

22. 5. 2022 proběhlo vyhlášení výsledků výtvarné soutěže **Moje rodina**, které se zúčastnili i naši žáci 2. stupně. Úspěšné výtvarné práce jsme nakonec měli zastoupeny ve dvou soutěžních kategoriích.

3. kategorie ( 12 – 13 let ) : **Karolína Kašparová VI. B**

4. kategorie ( 14 – 15 ) let : **Helena Bořutová IX. C**

**Linh Nhat Nguyen VII. B**

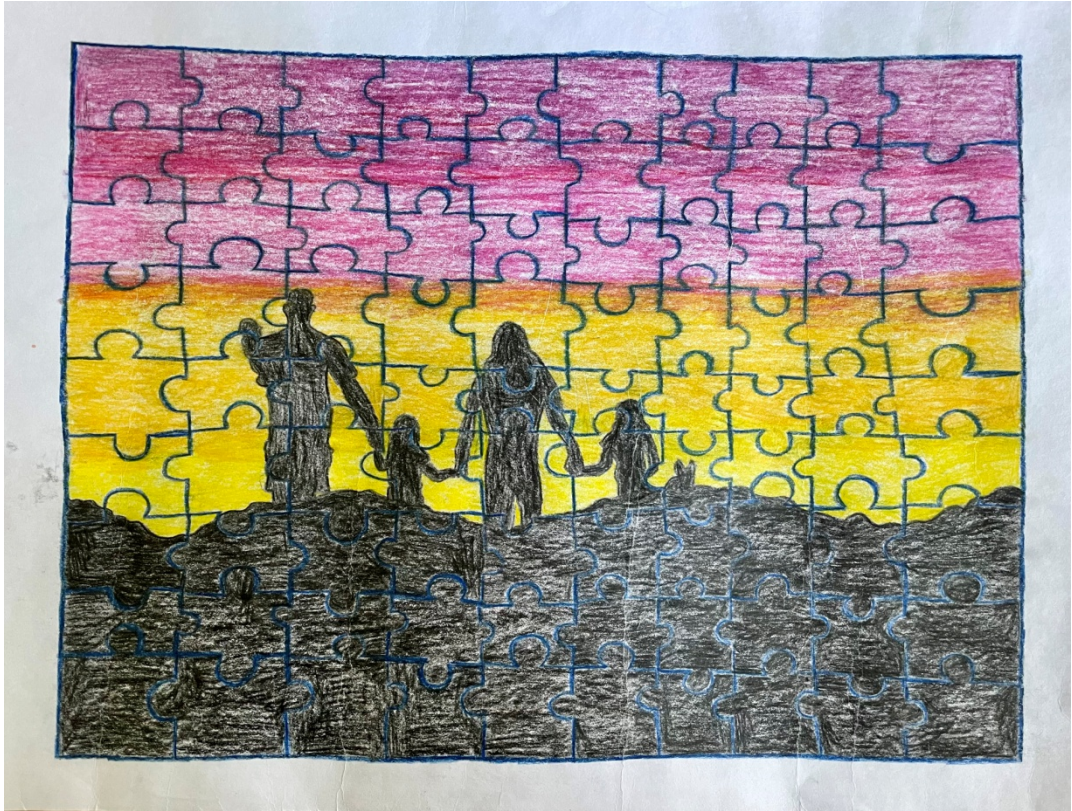
**Terezie Novosadová VIII. C**

Děkujeme za účast a reprezentaci naší školy.

Mgr. Věra Dvořáková, Mgr. Michaela Kalvodová  
vyučující výtvarné výchovy









# Pěvecká

*Vyhodnocení školního kola 1.- 3.  
ročníků ze dne 13.dubna 2022*

## 1 ročník:

- |          |                    |     |
|----------|--------------------|-----|
| 1.místo  | Karolína Vojkovská | I.A |
| 2. místo | Nina Lindovská     | I.B |
| 3. místo | Noemi Lacko        | I.B |

## 2. ročník:

- |          |                  |      |
|----------|------------------|------|
| 1. místo | Martina Kozáková | II.B |
| 2. místo | Jan Gezo         | II.C |
| 3. místo | Adéla Růžičková  | II.B |

## 3. ročník:

- |         |                     |       |
|---------|---------------------|-------|
| 1.místo | Kristýna Havlíčková | III.B |
| 2.místo | Alena Červenková    | III.D |
| 3.místo | Jana Růžičková      | III.D |



## Čestné místo:

1.ročník: Lilien Vrbová

I.A

2. ročník: Michal Groborz

II.A

3. ročník : Ema Lindovská

III.D



## Pěvecká soutěž Jarní zpívání 4. – 5. ročníků

Dne 3. 5. 2022 proběhla pěvecká soutěž žáků 4. a 5. ročníků. Soutěžili s písněmi z pohádek nebo filmů pro děti. Všechny pěvecké výkony byly velmi zajímavé, proto bylo velmi obtížné vybrat tři nejlepší z každého ročníku.

### 4. ročník

1. Antonie Robenková
2. Ester Zboranová
3. Elisha Andilová



### 5. ročník

1. Richard Groborz
2. Amálie Pečtová
3. Alena Jodlovská



Vítězům gratulujeme a všem účastníkům přejeme hodně radosti ze zpěvu.

Mgr. Jana Pavelková

Ve dnech 19. a 20. května 2022 proběhl na naší škole dlouho očekávaný projekt, zaměřený na podporu čtenářství a čtenářské gramotnosti.

Nazvali jsme jej **Pipi Dlouhá punčocha** a cílil na děti prvních až třetích tříd, které navštěvují naši krásnou školu.

Jak je patrné z názvu, obsahem bylo seznámení dětí s nesmrtelnou Pipi, hrdinkou knihy Astrid Lindgrenové, již na popularitě neubírají ani léta, ani počet generací dětí, které s ní vyrůstaly, a to nejenom u nás, ale i v ostatních částech světa.

Naši nejmenší čtenáři si s chutí (a s porozuměním) poslechli a přečetli úryvky z této půvabné knížky a podle svých schopností a dovedností plnili spoustu zábavných úkolů.

A nejlepší nakonec! V duchu činnostního učení ve výtvarných dílnách děti své představy a fantazie promítly na prázdné čtvrtky papíru, které rozjásaly naši školu desítkami opiček a zrzavých holčiček v obřích botách.

Děkujeme Astrid, děkujeme Pipi! Určitě se spolu ještě potkáme!

vaše paní učitelky 1. – 3. ročníku







V hale Tatran se 21. dubna 2022 konal **NBA junior League - turnaj v basketbalu**. Basketbalový tým naší školy se samozřejmě zúčastnil.

V týmu hráli: Laura Figalová, Jáchym Figal a Vítek Výstrk z III. A, Matyáš Halfar z III. B, Matouš Seman a Filip Martynek z IV. A, Sofie Heroldová z IV. B a Max Šimonek z V. A.

I v tomto malém počtu se hráčům podařilo získat druhé místo a postup do dalšího kola. Gratulujeme a držíme palce do dalšího kola!

Mgr. Markéta Havlová





Vystoupení žákyně V. A Magdalény Kovářové v rámci stipendijního programu MenART na Pražském jaru 2022, kostel sv. Šimona a Judy, Praha, 15. 5. 2022.

Ke zhlédnutí zde: <https://www.youtube.com/watch?v=n6jeQO1jkXw>



Zaznamenala Mgr. Sylva Kristiánová, foto Petra Hajska



## Hodina angličtiny s rodilým mluvčím

Každý čtvrtek trochu nervózně, ale s dojmem, že se snad něco nového naučím, čekám na zvonění.

Po zvonění sedím s pocitem, že znám celkem dost anglických slovíček, ale jakmile vejde vysoká vousatá postava rodilého mluvčího a začne mluvit, mám pocit, že sedím v hodině čínštiny. Marně se snažím porozumět slovům, která právě slyším, a hledám pomoc u ostatních žáků, kteří, jak se zdá, mu hodně rozumí.

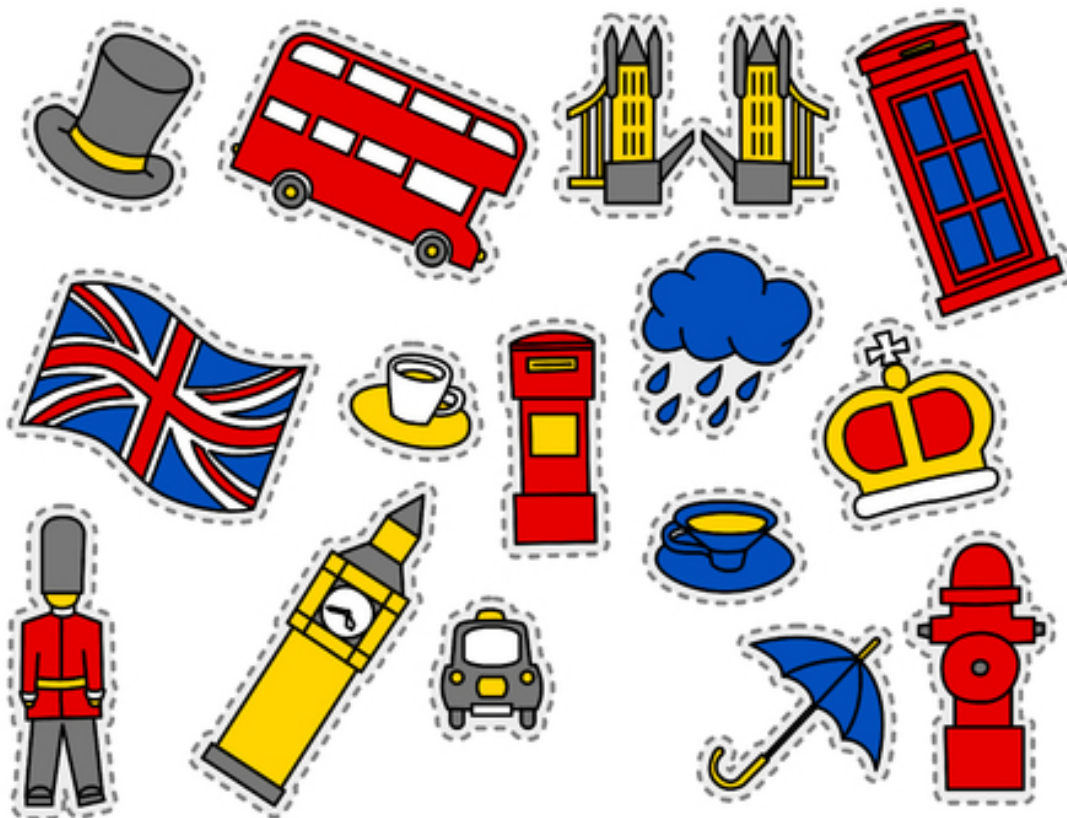
Když nás čeká nějaká aktivita nebo hra, jednoduše napodobuju to, co dělají ostatní. Když se nás zeptá na nějakou zjišťovací otázku, kývu hlavou a doufám, že jsem právě neodsouhlasila umývání záchodů.

Nejhorší ale je, když se mluvčí obrátí přímo na mě. V takovou chvíli si říkám: „Hlavně se hezky usmívej a ono to nějak dopadne.“ Samozřejmě tam nemůžu sedět celou hodinu a hloupě se usmívat, a tak vykottám pár slov a oddechnu si, že už se ptá někoho jiného.

Jindy, když třeba dostaneme nějaký úkol něco napsat a mluvčí se zeptá, kdo by nám svůj výtvar chtěl přečíst, potřebuju zrovna nutně dopsat myšlenku nebo jsem objevila něco zajímavého na stropě.

Nejlepší chvíle je, když mluvčí odchází a já můžu říct slovo „BYE“, u kterého jsem si stoprocentně jistá, že je správně.

Adéla Pauková, IX.A



## Výsledky ve sběru papíru:

Děkujeme všem pilným sběračům !

### Nejlepší sběrači za 1.stupeň

|         |       |                    |          |
|---------|-------|--------------------|----------|
| 1.místo | IV.B  | Vavříková Denisa   | 482 kg   |
| 2.místo | III.A | Hudeček Vlastimil  | 247 kg   |
| 3.místo | III:A | Gajd'oková Nela    | 235,9 kg |
| 4.místo | III.A | Bodnarová Kristýna | 210 kg   |
| 5.místo | III.B | Starý Krystian     | 180 kg   |

### Nejlepší třídy:

1. Místo III.A .....994,1 kg!!!
2. Místo IV.B.....512 kg
3. Místo II.A..... 392 kg

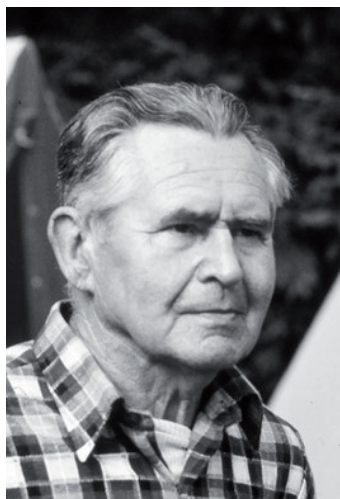
### Nejlepší sběrači za 2.stupeň :

|         |        |        |
|---------|--------|--------|
| Krupnik | Josef  | 250 kg |
| Kurka   | Radim  | 35 kg  |
| Rajnoch | Honza  | 86 kg  |
| Jakub   | Ciora  | 111 kg |
| Hudcová | Vanesa | 80 kg  |

Celkem se nasbíralo 3,8 tuny, takže jsme zachránili asi 140 stromů !



# Jsmo šikovný a chytrý národ – **JAROSLAV FOGLAR**



**Milé děti, pro poslední článek tohoto školního roku jsem pro vás vybrala osobnost krásnou a dobrodružnou, a to spisovatele Jaroslava Foglara. Asi vám toto jméno moc neřekne, ale když se zeptáte rodičů a prarodičů, určitě se jim rozsvítí oči, protože si možná právě budou představovat kouzelná dobrodružství Rychlých šípů, tajemná zákoutí staré Prahy, klukovských tajemství a záhady ježka v kleci.**

**Jaroslav Foglar** se narodil v roce 1907 a umřel v roce 1999. Byl nejen skvělým spisovatelem a redaktorem řady dětských časopisů, ale byl to rovněž vášnivý skaut. Jeho přezdívka byla Jestřáb a celý svůj život spojil se skautingem a vychoval generace mladých skautů.

Jaroslav Foglar se snažil vést oddíly skautů k tomu, aby byli zdatní a silní. Proto byl sport a pohyb na čerstvém vzduchu základem oddílových činností. Časté výlety do přírody, šízení se s ní, poznávání rostlin a zvířat, jejich života a zvyklostí vedlo skauty k přirozené ochraně přírody a všeho živého. Svůj čas dělil mezi psaní knih

a článků a práci ve skautském oddíle.

Tak, jak byl dobrodružný a pestrý jeho život, tak dobrodružné a pestré byly jeho knihy. Napsal jich mnoho, my si představíme ty nejznámější příběhy.

## ■ Rychlé šípy

Rychlé šípy byla parta pěti správných kluků a Jaroslav Foglar napsal spoustu poutavých příběhů, které tato parta zažila. Jejich komiksové příběhy začaly vycházet jednou týdně na zadní straně časopisu Mladý hlasatel, a to v roce 1938. Příběhy Rychlých šípů považoval sám pan Foglar za své největší životní dílo.

Členy klubu Rychlé šípy byli Mirek Dušín, Jarka Metelka, Jindra Hojer, Rychlonožka a Červenáček. Klubovním psem byla Bublina, a po něm Kuliferda. Mirek Dušín se stal vzorem bezchybného kladného hrdiny a spousta kluků chtěla být právě jako on, Mirek Dušín.

Příběhy Rychlých šípů mají dát dětem i nejruznější rady, které jsou většinou na konci každého dílu - např. „*nikdy nepijte na ovoce*“, „*nekuř, cvič a za krátko budeš zase chlapík*“, atd. Nabádají k čestnému a slušnému chování, ukazují, jak pomáhat slabším a nemohoucím. Vedou děti ke zdravému životnímu

## ■ Záhada hlavolamu

Záhada hlavolamu je dobrodružná kniha, kde hlavní roli hrají opět Rychlé šípy. Jaroslav Foglar představuje záhadnou čtvrt' Stínadla, organizaci Vontů, hlavolam zvaný „ježek v kleci“ a ztraceného vynálezce Jana Tleskače.

Rychlé šípy, vydávají vlastní časopis Tam-Tam. Jednoho dne někdo namaluje na zeď hlavolam

záhadných Stínadel, kde vládnou Vontové, parta kluků, která je přesným opakem Rychlých šípů. Chlapci díky svému důvtipu, odvaze a štěstí postupně naleznou všechny části Tleskačova ztraceného deníku, kde je popsána práce na vynálezu létajícího kola. Další cesty do Stínadel jsou plné překvapení, dobrodružství, ale i nebezpečí. Rychlým šípům se



**„nekuř, cvič  
a za krátko  
budeš zase  
chlapík“**

nakonec podaří rozluštit tajemství ježka v kleci a objasnit starý příběh Jana Tleskače.

Jaroslav Foglar dal několika generacím možnost zažít mnohá dobrodružství společně s Rychlými šípů, jejich kamarády i protivníky, a mnoho dětí si vytvářela party, kde přebíraly nejen jména Rychlých šípů, ale i jejich příběhy.

Milé děti, blíží se prázdniny, a vy se už určitě moc těšíte na sluníčko a koupání. Pro dny, kdy nebude počasí přát běhání venku a koupání, zkuste strávit tento čas třeba s hezkou knížkou. Možná vás zaujal pan Foglar a jeho Rychlé šípy. Zkuste se tedy zeptat rodičů nebo prarodičů, jestli nemají tyto příběhy někde v šuplíku. V případě, že ano, jsem si jistá, že si společně s vámi příběhy Rychlých šípů rádi připomenou.

*Šárka Janků  
květen 2022*



stylu, především ke sportu. Některé příběhy jsou dramatické, některé komické, ale vždy jsou plné romantiky a napětí.

ježek v kleci, který je opředen řadou legend.

Rychlé šípy chtějí získat více informací, proto se vydají do

Úvodník, reportáže:

Mgr. Vladimír Matuš (ředitel školy)

Zpracování aktuálních informací, grafická úprava, korekce:

Mgr. Sylva Kristiánová (sylva.kristianova@zs-mat5.cz)

Další příspěvky žáků 1. i 2. stupně:

Mgr. Lucie Svobodová

Mgr. Olga Maturová

Mgr. Hana Bartová

Mgr. Jana Pavelková

Mgr. Věra Dvořáková

Mgr. Sylva Hasalíková

Mgr. Michaela Kalvodová

Mgr. Eva Burdová

Mgr. Jaroslava Wágnerová

Mgr. Markéta Havlová

Mgr. Jiřina Šputová

Mgr. Jan Martinec

Mgr. Jana Černá

Mgr. Sylva Kristiánová

zdroj free ilustrací, obrázků:

<http://cz.123rf.com/>

<https://pixabay.com>

<http://www.publicdomainpictures.net/>

<https://freephotos.cc/>

<https://picjumbo.com/>

vektorové omalovánky - zdroj free:

<http://cz.123rf.com/>

**Děkuji vám za spolupráci při tvorbě školního časopisu Matičák.**

**Vydáno v červnu 2022 35 výtisků.**

**Srdečně děkujeme za zajištění tisku paní Ing. Kateřině Látalové, Ph.D.**

**Tisk časopisu Matičák sponzoruje společnost**







Společnost

# ECOBAT s.r.o.



IČ:267 25 967, se sídlem Soborská 1302/8, Praha 6  
zapsána v OR u Městského soudu v Praze, oddíl C, vložka 89816,  
oprávněná Ministerstvem životního prostředí k provozování kolektivního  
systému zpětného odběru přenosných baterií a akumulátorů  
vydává osvědčení

## O PŘÍNOSU PRO ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Osvědčení se vydává pro

**ZŠ Matiční 1082/5, Ostrava**

IČ: 61989061

Výše uvedený smluvní partner odevzdal v roce **2021** ke zpětnému odběru  
a následné recyklaci celkem **22 kg použitých baterií**.

Z tohoto množství bylo recyklací získáno **16 kg kovonosných druhotných  
surovin**, které budou opětovně využity při výrobě nových produktů.



RNDr. Petr Kratochvíl  
Jednatel společnosti ECOBAT s.r.o.

Děkujeme, že pomáháte šetřit přírodu a její zdroje.  
Sběrem baterií přispíváte také k čistšímu ovzduší a vyšší kvalitě vodních zdrojů.